

**ĐẠI BÁT KÍNH ĐỐI VỚI THẦY,
ĐỐI VỚI THÁNH HIỀN, QUẢ BÁO
LÀ Ở TRONG ĐỊA NGỤC A TỶ**

Giảng giải: Pháp Sư Tịnh Không

Vô Sắc Giới Thiên tuy khá lắm, nhưng chẳng vượt thoát Tam Giới, tức là chẳng vượt thoát Lục Đạo luân hồi. Vô Sắc Giới Thiên tốt đẹp, trong ấy gần như là Niết Bàn. Niết Bàn là bất sanh, bất diệt, Cõi Trời ấy giống như Niết Bàn, nhưng chẳng phải là Niết Bàn thật sự.

Chư Thiên Sắc Giới đạt tới cảnh giới cao nhất trong Tứ Thiên Bát Định, tưởng làm Vô Sắc Giới Thiên là Niết Bàn. Vô Sắc Giới Thiên vẫn có thọ mạng, thọ mạng dài nhất là tám vạn đại kiếp, thời gian ấy thật dài.

Đại kiếp, một đại kiếp là một lần thành, trụ, hoại, không của Thế Giới này, đủ thấy Thế Giới này vô thường. Một lần thành trụ hoại không gọi là một đại kiếp.

Thành trụ hoại không tám vạn lần, Quý Vị nghĩ xem, thời gian ấy dài lắm. Tuy dài, rốt cuộc vẫn có ngày chấm dứt, đến ngày ấy, họ đánh mất công năng thiền định. Công năng thiền định vừa mất đi, phiền não bèn hiện tiền.

Ý niệm sai lầm đầu tiên là kẻ ấy tưởng làm Vô Sắc Giới Thiên là bất sanh, bất diệt.

Cớ sao lại có sanh diệt?

Do hiểu lầm, bèn hủy báng Thánh Hiền. Thánh Hiền đã nói Niết Bàn bất sanh, bất diệt, nay kẻ ấy đã mất công năng thiền định, phiền não hiện hành, bèn nghĩ các vị Thánh Hiền lừa gạt họ, ý niệm ấy chính là

đại bất kính đối với các vị Thánh Hiền.

Đại bất kính đối với thầy, đối với Thánh Hiền thì tội nghiệt ấy có cùng mức độ với tội bất hiếu với Cha Mẹ. Nếu kẻ nào bất hiếu với Cha Mẹ, không tôn trọng Thánh Hiền, quả báo là trong Địa Ngục A Tỳ.

Do đó, Quý Vị thấy trèo lên cao nhất, trèo đến tầng Trời Phi Tướng Phi Tướng, té lộn nhào xuống cũng nặng nhất, rơi xuống Địa Ngục A Tỳ, cầu làm thân người chẳng được. Trong Kinh Điển, Đức Phật giảng chuyện này rất nhiều, và cũng giảng rất rõ ràng.

Dụng ý nhằm đặc biệt nhắc nhở chúng ta, chúng ta mong thành Phật, chúng ta phải sanh về Tây Phương Tịnh Độ, đừng cầu Thiên Đạo. Đạt đến chỗ cao nhất trong Thiên Đạo, vẫn chẳng thể giải quyết vấn đề. Hai mươi tám tầng trời chẳng thể giải quyết vấn đề, hưởng hồ Dục Giới.

Người bình phàm sanh lên trời, tuyệt đại đa số đều là sanh trong Tứ Vương Thiên hoặc Đạo Lợi Thiên, vì sao?

Tình chấp và dục vọng chưa đoạn, khá hơn người bình phàm chúng ta một chút, nhạt bớt một chút, nhưng chưa đoạn, nên họ tiến cao hơn vô cùng khó khăn. Đó là ý nghĩa của Tam Giới. Vận xuất Tam Giới chờ thoát ra Tam Giới, nương theo Phật Pháp tu hành, có thể vượt thoát Tam Giới, quy ư Niết Bàn trở về Niết Bàn.

Tiểu Niết Bàn, chẳng phải là Niết Bàn thật sự, mà là Tương Tự Niết Bàn, là sở chứng của A La Hán, vượt thoát Tam Giới là chứng đắc của hàng A La Hán, điều này trong phần sau chúng tôi sẽ còn nhắc tới.
